

πτον ἀντικείμενον καὶ ἐξυψώθη πάλιν εἰς μέγα ὕψος. Τὸ παίγιον τοῦτο ἔκαμεν ἐπανεπιλημμένως, ὅταν αἰθῆνης τὸ σφαιροειδὲς ἀντικείμενον ἐξηπλοῦτο ὡς νὰ εἶχε πτερὰ καὶ κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτε παρετήρησεν ὁ κυνηγὸς ὅτι ἦτο ἀετιδεύς. Μετὰ τινα χρόνον ἦλθε δευτέρως ἀετός, πιθανῶς ἡ μήτηρ τοῦ νεαροῦ, καὶ τὸ ἀπῆγαγε. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ συμπεράνωμεν ὅτι οἱ ἀετοὶ διδάσκουσιν εἰς τὰ τέκνα των ἀπὸ τρυφερωτάτης ἡλικίας τὴν πτήσιν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐν τῷ γερμανικῷ «Χρονικῷ τῆς ἐπιστήμης τῆς Ἰστορίας» ὁ κ. Βερνχοίμ δημοσιεύει μελέτην τινὰ περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μύθου τῆς παπίσσης Ἰωάννας, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει ἡμᾶς οὐ μόνον διὰ τὴν σύμπτωσιν τῆς γνωστῆς μεσαιωνικῆς μελέτης τοῦ κ. Ροΐδου, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ συγγραφέως λεγόμενα ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν. Κατὰ τὸν Βερνχοίμ, δὲν ὑπῆρξε ποτὲ πάπισσα Ἰωάννα, ἀλλ' ὁ περὶ αὐτῆς μῦθος ἐπλάσθη κατ' ἀναλογίαν ἐκ τινος θηλυκοῦ βυζαντινοῦ πατριάρχου. Κατὰ τινα χρονολογίαν βυζαντινὸς τις πατριάρχης ἐλκυσθεὶς ὑπὸ τινος εὐειδοῦς ἀνεψιῶς του περιέλασεν αὐτὴν τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα πρὸς ἀποκορύψιν τῆς μοναδικῆς ἀδυναμίας του· μετὰ θάνατον δὲ τοῦ πατριάρχου διεδέχθη αὐτὸν ὁ εὐειδὴς ἀνεψιός. Εἶνε περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὗται τοῦ κ. Βερνχοίμ δὲν στηρίζονται εἰς πηγὰς ἀξίας πίστεως τινος.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς μητροπόλεως τῆς Βεροῦνης γενομένων ἐσχάτως ἀνασκαφῶν πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος ἀνεκαλύφθη σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μεγαλοπρεπὲς τι ἀγαλμα γυναικὸς καθήμενης. Πάνσιον τῆς ἔδρας ἐφ' ἧς κάθηται φαίνεται μέρος τῆς μορφῆς ζώου τινός, ἴσως κυνός. Ἡ λεπτομέρεια αὐτῆ καθίστησι πιθανὴν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀντίτυπον περιφήμου τινός ἀγάλματος ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ τῆς Ὀλυμπιάδος μητρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀγάλματος ἐκτελεσθέντος ὑπὸ Λεωχάρους τοῦ Ἀθηναίου. Ἐτερον ἀντίτυπον τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ Δούν ἐν τῷ Μουσείῳ Τορλόνια τῆς Ρώμης. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν εὐρημάτων ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει καὶ τὴ ἀντίγραφον ἔργου τινός τοῦ Πραξιτέλους, διότι ἐπὶ τινος παραστάσεως κορμοῦ δένδρου, ὑπάρχει ἐπιγραφή καλῆς ἐποχῆς: Πραξιτέλης ἐποίησε. Ὁ κορμὸς δένδρου ὑπάρχων καὶ εἰς ἄλλα ἔργα τοῦ Πραξιτέλους ὡς εἰς τὸν Ταυροκτόνον καὶ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ὀλυμπίας δὲν ἀφίνει ἀμφιβολίαν ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιγράφων ἔργου τινός τοῦ ἐξόχου τῆς ἀρχαιοῦς γλυπτου. Ἀστυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν εὐρέθησαν ἀξια λόγου τεμάχια πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου.

— Ὁ βιβλιοφύλαξ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιο-

θήκης τῶν ἱερῶν κ. Ὁμῶν ἐξέδωκε κατάλογον τῶν ὑπὸ Φραγκίσκου I καὶ Ἐρρίκου II (1528—1522) συλλεγέντων ἐν Φοντανεβλῶ ἑλληνικῶν χειρογράφων.

— Κατὰ τὸν κ. Σαραβὸν γνωστὸν συλλέκτην αὐτογράφων μία ὑπογραφή τοῦ Κολόμβου δύναται ν' ἀγορασθῆ ἀντὶ 800 Δραχμῶν. Μία ἐπιστολὴ τοῦ Τιτανοῦ, ἡ μόνη ὑπάρχουσα, ἀντὶ 800 Δρ. Ἐπιστολὴ τοῦ Ραφαήλ ἀντὶ 300. Ἡ ὑπογραφή τοῦ Μολιέρου ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι δὲν ἔγραψε ποτε ἐπιστολὴν τιμᾶται ἀντὶ 200 Δρ.

— Ὁ Ἐρρίκος Βουὰ ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις Μελέτην περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰουδαϊκοῦ-Ἀλεξανδρινῆς φιλοσοφίας, ἔργον ἀποδεικνύον μεγάλην πολυμάθειαν καὶ βαθεῖαν γνώσιν τῆς παλαιᾶς φιλοσοφίας.

— Ἐν Κότ Σαιντ' Ἀνδρῆ τῆς Γαλλίας ἀνηγέρθη ἐσχάτως μνημεῖον εἰς τὸν διάσημον γάλλον συνθέτην καὶ ἀναμορφωτὴν τῆς νεωτέρας μουσικῆς Βερλιώ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δυστυχῶς οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐπιδεικνυομένων φιλομουσῶν ἐν Ἑλλάδι εἶνε γνωστὸν.

— Τὸ περὶ Ὀμήρου νέον ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς ὁ Γλαδδστον θὰ περιέχῃ τὰ ἐξῆς κεφάλαια: Τὸ Ὀμηρικὸν ζήτημα, Ὀμηρος ὡς δημιουργὸς ἔθνους, Ὀμηρος ὡς δημιουργὸς θρησκείας, Ἀρχαὶ Ἠθικῆς, Ἀρχαὶ Πολιτικῆς, Γεωγραφία τῆς Ἰλιάδος.

— Ὁ ἐκδότης Ἐνεμαν ἐκδίδει προσεχῶς νέον μυθιστόρημα τοῦ κόμπος Τολστόϊ ἀναφερομένον εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ ἐκδοσις τοῦ ἔργου ἐν Ρωσσίᾳ λέγεται ὅτι ἀπληροεῦθη.

— Ὁ Φρειδερίκος Τέννυσον, ἀδελφὸς τοῦ διασήμου ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς τόμον ποιήσεων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Νῆσοι, Ἑλλάς καὶ ἄλλαι ποιήσεις».

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ὁ ρήτωρ ἐνώπιον φερέτρου·

— Ναι κύριοι! Ὁ θάνατος ὑπῆρξεν ἀνοικτίρμων. Ἦρπασεν ἀφ' ἡμῶν ἀγαθὸν φίλον καταλαπόντα χήραν προσφιλεῖ σύζυγον, μόλις 28 ἀριθμοῦσαν ἔτη...

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος:

— Ὅχι δά, εἰκοσι ἔξη μόνον.

Ὁ δικηγόρος κ. Χ. συνηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ. Αἰθῆνης βλέπει ὅτι εἰς τῶν δικαστῶν ἔκοιματο παῖει τὴν ἀγόρευσίν του, καὶ ἀποταθεὶς εἰς τὸν πρόεδρον λέγει:

— Κύριε πρόεδρε, περιμένω νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ κύριος δικαστὴς ὅπως ἐξακολουθήσω.

— Ὅχι δά! ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος, ἔξακοθήσατε, διότι καὶ αὐτὸς ἴσως περιμένῃ νὰ τελειώσεται, ὅπως ἐξπνήσῃ.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

8

Εἰς τοὺς πολέμους ἄλλοτε ἢ ὑπαρξίς μου [ἦτο
Κ' εἰς κάθε κτύπημα αὐτοῦ ὁ θάνατος [ἦγειτο.

Ἀλλὰ τὸ πρῶτον γράμμα μου ἂν ἀφαιρέ- [σης μόνον
Ἐρευνῆσον τὰ περίξ σου· ὑψοῦμαι ὡς εἰς [θρόνον.

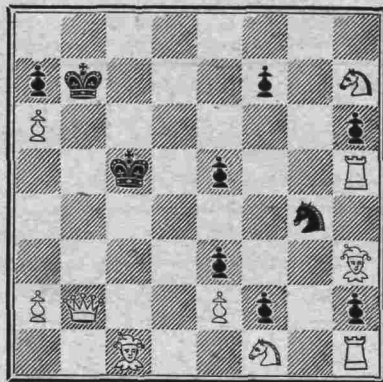
9

Ἀπὸ τὰς χώρας τῶν Ὠρῶν τοῦ Βίου μας [τὸ νᾶμα

Ἀνάμεστον ἐκχύνεται
Νὰ συμπληρωθῆ τὸ δίστιχον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3.

Ματρία

Λευκὰ

Τὰ λευκὰ παίζουσιν καὶ κινεῖται μὰ τ εἰς τρεῖς κινήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κ. Α. Σῦρος. Δὲν ἔχετε δίκαιον· οἱ ἀναγνώσται ἐν Σύρῳ εἶνε ἀρκετοὶ καὶ ἐνθουσιώδεις, ὑπάρχει ἴσως καὶ ἀντιπολίτευσις, ἀλλὰ τὸ μέλλον θὰ εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς ἀναγνώσουν. Σὰς ἀναμένομεν ἐν Ἀθήναις ὡς γράφετε καὶ τότε προφορικῶς θὰ σὰς πείσωμεν. — Μ. Κ. Θήβας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη· εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Μ. Μ. Μ. Βενισσοῦρέφ. Τὸ φύλλον θὰ στέλλεται εἰς Κάρρο-Ζαγιάτ. Ἀναμένομεν ζωηρὰς ἐνεργείας σας. Β. Ε. Γ. Σῦρος. Σὰς ἀπαντήσαμεν. Ἐλπίζομεν βραδύτερον νὰ ἐπιτύχωμεν τινὰ σώματα τοῦ ἀ. ἔτους τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου», διότι μέχρις ἐνός ἔχουν ἐξαντληθῆ. — Δ. Α. Γ. Μιτυλήνην. Εἰς τὴν ἀπὸ 13 ἡμερῶν ἐπιστολὴν σας ἀπαντήσαμεν. — S. R. Trieste. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. Μ. Α. Β. Γαλάξιον. Τὸ σον τεύχος ἐστάλην. — Χ. Η. Ἀθήνας. Οἱ στίχοι σας μετὰ λύπης δὲν θὰ δημοσιευθῶσι. — Σύλλογον Ἐμποροῦπαλλήλων. Ἡ παράκλησις σας θὰ ἐκτελεσθῆ, τόσον μᾶλλον, ὅσον ὁ ὑμέτερος πρόεδρος κ. Π. Δαμαλᾶς τυγχάνει φίλτατός μας. — Β. Ε. Γ. Σῦρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Π. Πρέβεζαν. Ἐκ τῶν χειρογράφων σας τὸ ποίημά σας δὲν θὰ δημοσιευθῆ. — Σ. Δ. Τεργέστην. Ἐχει καλῶς. — Ἀρ. Ἰπ. Ἐνταῦθα. Θὰ δημοσιευθῶσι ἀναμένομεν καὶ ἄλλα ποικίλα. — Η. Τ. Τεργέστην. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐστάλησαν ἐξάμνητοι ἀποδείξεις. — Α. Δ. Α. Γαλάξιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Οἱ ζητούμενοι τόμοι «Ἀττικοῦ Μουσείου» ἔχουν ἐξαντληθῆ.

Βασιλικὴ Τυπογραφία Ν. Γ. Ἰγγλέση.